

بررسی اثرات پسابهای خروجی حوضچه های پرورش ماهی قزل آلا (سیستم مدار بسته)

هادی بابائی، سید حجت خداپرست، علیرضا میرزاجانی، رقیه برقی

پست الکترونیکی مسئول مقاله: babaeiha@yahoo.com

استفاده بهینه از منابع آبی هم در راستای ترویج آبرزی پروری و توسعه تولید پایدار و هم آبهای خروجی استخرهای پرورش جهت مصارف کشاورزی مستلزم شناسایی و مطالعات کمی و کیفی منابع آبی کشور از لحاظ عوامل فیزیکی و شیمیایی (مواد مغذی) می باشد. هدف کلی در یک سیستم مدار بسته پرورش آبزیان استفاده مجدد از آب و افزایش تراکم ماهی در استخرهای پرورشی است. طبق محاسبات انجام شده، با احیای مجدد آب و ایجاد شرایط زیست مناسب در استخرها، با تراکم بالا می توان مصرف آب را تا یک هفتادم کاهش داد که این خود در پرورش و فراگیر کردن آن در مزارعی که آب و زمین مختصری دارند، تحول بوجود می آورد. در این بررسی میزان عوامل فیزیکی و شیمیایی آب ورودی و خروجی سیستم مدار بسته در استان زنجان مورد مطالعه قرار گرفت. این تحقیق در سال ۱۳۸۶ انجام گرفت و چهارنوبت نمونه برداری صورت پذیرفت. نتایج آزمایشات هیدروشیمی نشان می دهد که حد اکثر pH آب ورودی به سیستم مدار بسته ۷/۵۳ درحالیکه حداکثر pH آب خروجی کل سیستم ۷/۷۷ اندازه گیری شد. حد اکثر اکسیژن آب ورودی به سیستم ۸/۶ میلیگرم بر لیتر و حداقل آن ۶/۸ میلیگرم بر لیتر و دامنه تغییرات هدایت الکتریکی EC آب ورودی و خروجی ۲/۴۴ تا ۲/۰۴ میلی زیمنس اندازه گیری شد. نتایج حاکی از آن است که در هر دور نمونه برداری افزایش میزان بار نیتروژن و فسفر با توجه به تراکم ماهی و میزان غذادهی در خروجی سیستم قابل توجه بوده است. حد اکثر غلظت نیتروژن کل در خروجی سیستم ۱۰/۶ میلیگرم بر لیتر و حد اکثر میزان غلظت بار فسفر در خروجی استخر ۲/۰۸۶ و حد اقل آن ۰/۶۶۹ میلیگرم بر لیتر اندازه گیری شد.

کلمات کلیدی: سیستم مدار بسته، قزل آلا، زنجان، نیتروژن، فسفر